

Husitská teologická fakulta UK v Praze
Katedra psychosociálních věd a etiky

Posudek vedoucí diplomové práce

Michaela Šimáková :

**Syndrom CAN – prevence a její praxe
z pohledu učitelů základních škol**

Studentkou zvolené téma diplomové práce navazuje na její práci bakalářskou.

V teoretické části uvádí autorka práce nejprve definice a rozbor jednotlivých složek syndromu týrání a zneužívání (syndrom CAN).

Další kapitolou jsou varovné známky svědčící pro syndrom CAN. Následují zvláštní formy tohoto syndromu. Zvláštní pozornost věnuje následkům syndromu týrání a zneužívání.

Po popisech těchto složek se zabývá násilím ve společnosti a rodině a mezigeneračním přenosem. Dále uvádí i posuny ve formách týrání a zneužívání.

Oproti původní práci zařazuje kapitolu zaměřenou na pachatele – stručné profily pachatelů jednotlivých forem CAN.

Stejně jako v původní bakalářské práci zvýrazňuje především problematiku sexuálního zneužívání i krizovou intervenci u těchto dětí a není zřetelné proč se nezabývá tak důsledně i ostatními složkami?

Prevenci syndromu CAN rozpracovala, stejně jako rizikové faktory. Dále představuje podrobněji dva konkrétní projekty prevence.

Dosavadní postupy řešení problematiky uvádí i s kritickým pohledem a návrhy na zlepšení, z původní práce ponechala i legislativní úpravu ochrany dětí, uvádí nejdůležitější platné dokumenty a rámec syndromu CAN.

Jako cíl praktické části si stanovila zjištění aktuální informovanosti pedagogů ZŠ o problematice, včetně preventivních programů a návrhů řešení.

Pro získání údajů diplomantka vytvořila dotazník s jedenácti otázkami.

Se značnými obtížemi se jí podařilo získat 20 dotazníků, které dále zpracovala - vycházela z procentuálního zastoupení odpovědí. Jednotlivé poznatky komentuje a na základě zjištěných výsledků apeluje na důležitost vzdělávání v oblasti ochrany dětí.

S ohledem na množství získaných údajů a způsob jejich zpracování je praktická část pouhou sondou do tématu.

Studentka se v předkládané práci nevyvarovala stejných chyb jako v práci bakalářské - tak při odkazech a citacích není důsledná při jejich uvádění, např. ve vymezení pojmů,

u kapitol 1.5, 1.6. ... a nejvýrazněji v kapitole o varovných známkách svědčících pro syndrom CAN - kde zcela chybí odkazy, ač je zřejmé, že odněkud autorka údaje čerpala!

Obecná tvrzení „nedávný výzkum, jiný výzkum“ - bez bližšího odkazu (str. 31, ...) jsou pro odbornou práci nepřijatelná.

Nižší pečlivost dokládá v textu např. i opakováním stejného odstavce (např. str. 14).

Chybu ve jménu renomovaného autora (str. 12) považuji za nepřijatelnou a vytýkala jsem jí autorce (stejně jako výše uvedené) již v předchozí práci.

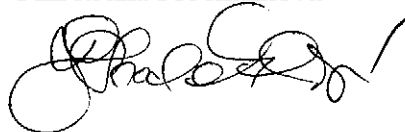
Některé údaje jsou zkreslující, či nepravdivé (zdaleka ne všechny Linky důvěry jsou v provozu 24 hodin...).

Škoda, že diplomantka nezúročila své zkušenosti s problematikou CAN výrazněji - při větší časové dotaci by jistě mohla zpracovat problematiku a především praktickou část důkladněji.

Předkládanou bakalářskou práci přes uváděné výhrady hodnotím při relevantní obhajobě stupněm – dobře -.

Praha 10.9.2009

PhDr. Jana Procházková

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jana Procházková', written in a cursive style.